

DECIZIA nr. 102

Directia Generala a Finantelor Publice a fost sesizata de Activitatea de Control Fiscal asupra contestatiei formulata impotriva procesului verbal prin care nu s-a admis la restituire taxa pe valoarea adaugata.

Prin contestatia formulata, Biserica considera ca indeplineste conditiile prevazute de art.143 alin.(1) lit.(l) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, coroborat cu prevederile OMF nr.141/2004.

Sustine ca bunurile si serviciile achizitionate inscrise in facturi fiscale si detaliate in anexa nr.1 la procesul verbal atacat fac obiectul prevederilor art.2 lit.b) din OMF nr.141/2004 si ca au contribuit la indeplinirea scopului Bisericii; conform art.34 din statutul de organizare si functionare a Cultului, destinatia bunurilor si serviciilor fiind urmatoarea:

- Prestarile de servicii (apa canal, salubritate, telefon, reparatii auto ale parcului auto din dotare), obiectele de inventar achizitionate (monitor, chitari, corzi chitara, imprimanta, etc.) cat si materialele consumabile mentionate, au fost si sunt necesare desfasurarii activitatii religioase curente a bisericii,
- Alimentele si alte bunuri inscrise in facturi au fost folosite pentru desfasurarea conferintelor si seminariilor bisericesti - activitate curenta a petentei, precum si ajutorarii familiilor din biserica cu nevoi materiale.

In procesul verbal atacat organul de control a consemnat urmatoarele:

Biserica a solicitat restituirea TVA aferenta bunurilor achizitionate si prestarilor de servicii din trim.IV 2005, de pe facturi fiscale, pentru activitati cu caracter religios si umanitar privind desfasurarea slujbelor, intretinerea lacasului de cult, vizitarea membrilor.

In urma analizei si verificarii documentelor din dosarul de restituire depus de solicitant, organul de inspectie fiscala a constatat ca bunurile si serviciile inscrise in facturile fiscale fac obiectul prevederilor OMF 141/2004, cu modificarile si completarile ulterioare, **cu exceptiile celor inscrise in anexa nr.1**, constand in principal in c/v prestari servicii apa canal, c/v ridicat gunoi, salubritate, c/v produse cosmetice, produse alimentare, materiale consumabile, materiale de constructie in vederea intretinerii lacasului de cult din alta localitate, combustibili, care nu au legatura cu prevederile art.2 lit.b) din OMF 141/2004, motiv pentru care organul de control nu a admis la restituire toata suma solicitata.

Se precizeaza ca materialele de constructie au fost folosite pentru intretinerea lacasului de cult din alta localitate, proprietatea Bisericii contestatare (contr. vanzare-cumparare) dat spre folosinta Bisericii din alt judet, aceasta avand obligatia conform contract sa ingrijeasca si sa conserve imobilul ca un bun proprietar, sa suporte toate cheltuielile de folosinta a imobilului, energie-electrica, apa-canal, gaze, abonament telefon, reparatii.

Pentru exercitarea dreptului de deducere pentru bunurile si serviciile cuprinse in facturile de mai sus, entitatea ar trebui sa aiba calitatea de platitor de TVA, potrivit prevederilor art.145 alin.3) lit.a) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

Cauza supusa solutionarii consta in a stabili daca petenta avea drept de deducere pentru bunurile si serviciile inscrise in anexa nr.1 a procesului verbal atacat.

In fapt, taxa pe valoarea adaugata pentru care organul de inspectie fiscala nu a acordat drept de rambursare este aferenta unor achizitii de bunuri si servicii care nu au legatura cu obiectivele si proiectele prevazute la art.2 lit.b) din OMF 141/2004. Astfel **pentru bunurile si**

serviciile inscrise in anexa nr.1 a procesului verbal atacat, constand in principal in c/v prestari servicii apa canal, c/v ridicat gunoi, salubritate, c/v produse cosmetice, produse alimentare, materiale consumabile, combustibili, dar si materiale de constructie in vederea intretinerii lacasului de cult din alta localitate, nu se arata cum contribuie la atingerea unor scopuri cu caracter umanitar, social, filantropic, religios, etc., in contestatie mentionandu-se ca sunt necesare desfasurarii activitatii curente a bisericii sau pentru ajutorarea familiilor cu nevoi materiale (nedepunand la dosarul contestatiei materialele predate familiilor nevoiase).

Pentru a putea beneficia de exercitarea dreptului de deducere pentru bunurile si serviciile folosite pentru activitatea curenta, cum sunt cele cuprinse in facturile enumerate in anexa 1 a procesului verbal atacat, entitatea ar trebui sa aiba calitatea de platitor de TVA.

In drept, sunt aplicabile prevederile art.145 alin.3) lit.a) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, care dispun:

“Daca bunurile si serviciile achizitionate sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor sale taxabile, **orice persoana impozabila inregistrata ca platitor de taxa pe valoarea adaugata are dreptul sa deduca:**

a) taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, si pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă”.

Pentru suma contestata societatea a considerat ca indeplineste conditiile prevazute de art.143 alin.1 lit (l) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, care stipuleaza:

“Sunt scutite de taxa pe valoarea adaugata : [...]

l) livrarile de bunuri si prestarile de servicii finantate din ajutoare sau imprumuturi nerambursabile acordate de catre guverne straine, de organisme internationale si de organizatii nonprofit si de caritate din strainatate si din tara, **inclusiv din donatii ale persoanelor fizice”** .

In cadrul aceluiasi articol, la alineatul 2 se precizeaza: ”Prin norme se stabilesc, **acolo unde este cazul**, documentele necesare pentru a justifica scutirea de taxa pe valoarea adaugata pentru operatiunile prevazute la alin.(1) **si, dupa caz, procedura si conditiile care trebuie indeplinite pentru aplicarea scutirii de taxa pe valoarea adaugata.”**

Aceste conditii sunt specificate prin Ordinul nr.141/2004 pentru aprobarea Normelor privind aplicarea scutirii de taxa pe valoarea adaugata pentru livrarile de bunuri si prestarile de servicii finantate din ajutoare sau din imprumuturi nerambursabile acordate de guverne straine, de organisme internationale si de organizatii nonprofit si de caritate din strainatate si din tara, inclusiv din donatii ale persoanelor fizice, prevazuta la art.143 alin.(1) lit.l) din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal, care la art.2 stipuleaza:

“Pentru livrarile de bunuri si prestarile de servicii finantate din ajutoare banesti sau din imprumuturi nerambursabile acordate de organizatii nonprofit si de caritate din strainatate si din tara, precum si din donatii ale persoanelor fizice, scutirea de taxa pe valoarea adaugata, prevazuta la art.143 alin.(1) lit.l) din Legea nr.571/2003, se aplica daca sunt indeplinite cumulativ urmatoarele conditii:

a) sa se realizeze obiectivele sau proiectele nominalizate in hotarari ale Guvernului ori prevazute in acorduri, protocoale si intelegeri incheiate cu organizatii nonprofit si de caritate din strainatate si din tara, cu exceptia celor realizate din donatii ale persoanelor fizice;

b) **obiectivele sau proiectele sa fie destinate unor scopuri cu caracter umanitar, social, filantropic, religios, de aparare a sanatatii, de aparare a tarii sau a sigurantei**

nationale, cultural, artistic, educativ, stiintific, sportiv, de protectie si ameliorare a mediului, de protectie si conservare a monumentelor istorice si de arhitectura;

c) finantarea sa fie asigurata din ajutoare banesti sau din imprumuturi nerambursabile ale organizatiilor nonprofit si de caritate din strainatate si din tara si/sau din donatii ale persoanelor fizice.”

Din analiza documentelor anexate la dosarul cauzei si in temeiul actelor normative invocate, rezulta ca organul de control a apreciat in mod legal ca bunurile si serviciile pentru care nu s-a aprobat rambursarea taxei pe valoarea adaugata nu se incadreaza in conditiile prevazute de art.2 lit.b) din OMF 141/2004, cu modificarile si completarile ulterioare, ci sunt bunuri si servicii destinate activitatii curente a petentei, pentru care petenta nu poate exercita drept de deducere intrucat nu este inregistrata ca platitoare de TVA, considerente pentru care contestatia a fost respinsa ca neintemeiata.